

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucií Vítkovou v právní věci žalobce: MUDr. M [redacted] H [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted], zast. JUDr. Jaroslavem Svejkovským, advokátem, AK se sídlem Kamenická 2378/1, Plzeň, proti žalované: BORGIS a.s., IČ 00564893, Slezská 2127/13, Praha 2, o **dodatečné sdělení**,

t a k t o :

- I. **Zamítá se** žaloba, aby žalovaný byl povinen na vlastní náklady uveřejnit na první straně jím vydávaného periodika internetové zpravodajství – Novinky.cz stejným typem písma, jak byl uveřejněn článek „[redacted]“, toto dodatečné sdělení: „V článku uveřejněném v periodiku Novinky.cz dne [redacted] jsme pod názvem „[redacted]“ uveřejnili informaci, že Krajský soud v Plzni (KS) začal shromažďovat podklady pro zahájení správního řízení, které může skončit [redacted]“.

Uveřejnili jsme sdělení o řízení ve věcech přestupků vedeném proti MUDr. M [redacted] H [redacted]. Podáváme informace o konečném výsledku řízení, a to v tom smyslu, že Krajský soud v Plzni pod č.j. SPR 2342/2014, které nabylo právní moci dne 21. 2. 2015, v řízení vedeném proti obviněnému z přestupku panu MUDr. M [redacted] H [redacted] pro podezření ze spáchání přestupku proti řádnému vykonávání znalecké činnosti, kterého se měl dopustit tím, že:

- vypracoval dodatek znaleckého posudku, který sám nazval jako „doplněk – soudně znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie“ ze dne 18. 7. 2014 pro Policii ČR k č.j. KRPP-77865-34/TČ-2014-030571 ve věci stíhání M [REDACTED] S [REDACTED] pro přečin ublížení na zdraví ve stádiu pokusu, a opatřil jej označením, že vykonává tuto činnost jako znalec, a pečeti znalce, přičemž,

- neuvedl nález, resp. kompletní nález, k němuž přihlížel, když za nález lze považovat pouze, že posuzovaný M [REDACTED] S [REDACTED] „[REDACTED]“

- neuvedl v dodatku posudku otázky, na které má odpovědět, ani odpověď na ně, pouze ve zmíněném dodatku posudku „navrhl [REDACTED]“

- neopatřil dodatek posudku číslováním stran ani znaleckou doložkou, tj. vyhotovil dodatek posudku, aniž by tento měl náležitosti dle § 13 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění p.p., per analogiam, kterými jsou: popis zkoumaného materiálu, popř. jevů, souhrn skutečností, k nimž při úkonu přihlížel (nález), a výčet otázek, na které má odpovědět, s odpověďmi na tyto otázky (posudek), sešité a očíslované strany se sešivací šňůrou připevněnou k poslední straně posudku a přetištěnou znaleckou pečeti, a znalecká doložka, která obsahuje označení seznamu, v němž je znalec zapsán, označení oboru, v němž je oprávněn podávat posudek, a číslo položky, pod kterou je úkon zapsán ve znaleckém deníku,

- přičemž zároveň překročil oprávnění znalce ve smyslu § 105 a násl. zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, když ve shora uvedeném dodatku posudku „návrhem na [REDACTED]“, řešil v rozporu s § 107 odst. 1 trestního řádu právní otázku, čímž nevykonával znaleckou činnost řádně,

rozhodl tak, že řízení se zastavuje, neboť skutek, o němž se vede řízení, se nestal.“

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou ke zdejšímu soudu domáhal uveřejnění v periodiku Novinky.cz dodatečného sdělení, které specifikoval v petitu žaloby, když uváděl, že žalobce je znalec, o kterém žalovaný uveřejnil článek v internetovém zpravodajství Novinky.cz [REDACTED] s názvem „[REDACTED]“. Žalovaný je potom vydavatelem tohoto internetového zpravodajství. Žalobce uváděl, že v tomto článku žalovaný informoval o podávání informací o správním řízení, které bylo vedeno žalobcem, mmj. v článku byly zveřejněny údaje, že [REDACTED], a taktéž údaj o tom, že Krajský soud v Plzni začal shromažďovat podklady pro zahájení správního řízení, které může skončit [REDACTED] H [REDACTED] ze seznamu znalců. Žalobce potom poukazoval na vedení řízení u Krajského soudu v Plzni, které skončilo rozhodnutím, podle kterého bylo řízení zastaveno pod SPR 2342/2014-74. Skutek, který byl popisovaný v napadeném článku, o němž se vedlo řízení, se nestal. Rozhodnutí nabylo právní moci 21.2.2015. Z tohoto důvodu potom byla podána žádost o dodatečné sdělení dle zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon). Žalobce uváděl, že ačkoliv vyzýval žalovaného k vydání dodatečného sdělení, neboť informace uvedené v článku byly lživé a skutek se nestal, žalovaný na výzvu nereagoval, neotiskl ve lhůtě uvedené v § 13 odst. 2 citovaného zákona dodatečné sdělení ani nereagoval na nabídky k případnému soudnímu smíru.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností uvedl uveřejnění na internetovém portálu Novinky.cz pod názvem uvedeným v žalobě a dne, který uváděl žalobce, zmíněný článek. Citoval potom z uvedeného článku, jehož informace autorovi článku sdělila I. M., která je pověřena správou na úseku znalců a tlumočnicků krajského soudu, v ní uváděl, že autor článku tedy vycházel z informací poskytnutých třetí osobou s vědomím toho, že o uvedeném sdělení bude informována veřejnost. Napadené sdělení potom uváděl, že je pravdivou interpelací třetí osoby, na níž se vztahuje výlučka z povinnosti uveřejnit dodatečné sdělení podle § 15 odst. 1 písm. c) zákona č. 46/2000 Sb., tiskového zákona. Uváděl potom, že pokud jde o petit žaloby, který byl žalobcem formulován, tomuto nelze vyhovět, neboť v dodatečném sdělení by neměly být údaje, které v původním sdělení o žalobci nebyly uvedeny a jejich uveřejnění by tak bylo již nad rámec práva na dodatečné sdělení. Nad rámec shora uvedeného potom taktéž žalovaný uvedl, že článek byl uveřejněn na internetu a na zpravodajské servery se tiskový zákon nevztahuje. Nejde totiž o periodický tisk.

Podle § 1 zákona č. 46/2000 Sb., tiskového zákona, tento zákon upravuje některá práva a povinnosti vydavatelů a dalších fyzických a právnických osob v souvislosti s vydáváním periodického tisku. Podle § 2 odst. 1 citovaného zákona, tento zákon se vztahuje na periodický tisk vydávaný nebo šířený na území České republiky.

Podle § 3 zmíněného zákona, pro účely tohoto zákona se rozumí a) periodickým tiskem noviny, časopisy a jiné tiskoviny vydávané pod stejným názvem se stejným obsahovým zaměřením a v jednotné grafické úpravě nejméně 2x v kalendářním roce.

Podle § 11 zmíněného zákona odst. 1, jestliže bylo v periodickém tisku uveřejněno sdělení o trestním řízení nebo o řízení ve věci přestupku vedeném proti fyzické osobě anebo o řízení ve věcech správních deliktů vedeném proti fyzické nebo právnické osobě, kterou lze podle tohoto sdělení ztotožnit a toto řízení nebylo ukončeno pravomocným rozhodnutím, má tato osoba právo požadovat na vydavateli uveřejnění informace o konečném výsledku řízení, jako dodatečné sdělení. Vydavatel je povinen na žádost této osoby informaci o pravomocném rozhodnutí jako dodatečné sdělení uveřejnit. Podle § 15 zmíněného zákona odst. 1 písm. c) vydavatel není povinen uveřejnit odpověď nebo dodatečné sdělení, jestliže napadené sdělení, popř. jeho napadená část, je citací sdělení třetí osoby určeného pro veřejnost, nebo jeho pravdivou interpretací a jako takové bylo označeno nebo prezentováno.

Mezi účastníky bylo učiněno nesporným, že žalovaný, který je vydavatelem internetového zpravodajství Novinky.cz dne [redacted] uveřejnil v internetovém zpravodajství článek s názvem [redacted]. Taktéž mezi účastníky bylo učiněno nesporným, že v článku bylo uveřejněno, že tyto informace měla sdělit pisateli článku Mgr. L. M., která je pověřena správou na úseku znalců a tlumočnicků krajského soudu. Soud po právní stránce zjišťoval, zda v daném případě jsou splněny požadavky na uveřejnění odpovědi žádané žalobcem dle § 13 a násl. zákona č. 46/2000 Sb., tiskového zákona, a zda je dána působnost tiskového zákona i na zprávy internetové. Tak, jak bylo již opakovaně rozhodováno v obdobných případech, a s ohledem na legitimní očekávání účastníků řízení, pokud jde o rozhodnutí ve věci, soud účastníky obeznámil s právním názorem, na kterém setrvává, a to, že internet nelze pokládat za sdělovací prostředek, na který by se vztahoval zákon o periodickém tisku č. 46/2000 Sb., neboť internetový portál není periodický tisk. Není tedy ve vztahu k němu možné uplatnit právo odpovědi podle tiskového zákona. V této souvislosti soud poukazuje na obdobná rozhodnutí, např. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č.j. 3 Co 137/2012-189 ze dne 17.9.2013, které potvrdilo rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 66 C 5/2012-164 ze dne 29.5.2012, kde byla řešena otázka obdobná, taktéž vztahující se k uveřejnění odpovědi, a to vůči stejnému žalovanému. Pokud jde o vymezení pojmů, soud v této souvislosti odkazuje na taxativní vymezení pojmu periodický

tisk uvedeného v § 3 písm. a) zákona č. 46/2000 Sb., který byl citovaný shora. Tomu internetové zpravodajství nikterak neodpovídá.

Zdejší soud uvádí, že i pokud by uvažoval o aplikaci shora uvedeného zákona, kterou vylučuje, nebylo by možné žalobě pro petit vyhovět. Judikatura Nejvyššího soudu ČR totiž opakovaně dovodila, že soud byt' je při rozhodování vázán žalobním návrhem, může s odkazem na ust. § 153 odst. 2 občanského soudního řádu vyhovět žalobnímu návrhu pouze částečně a z navrhovaného znění odpovědi uložit povinnost k uveřejnění pouze její části za předpokladu, že tímto postupem bude odpověď v souladu s ust. § 10 tiskového zákona a nebude narušen její smysl a logika. Odpověď se musí omezit pouze na skutková tvrzení, kterými se tvrzení podle předchozího ustanovení uvádí na pravou míru nebo neúplné či jinak pravdu zkreslující tvrzení se doplňuje nebo zpřesňuje. Odpověď musí být přiměřená rozsahu napadeného sdělení a je-li napadána jen jeho část, pak této části (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 30 Cdo 2740/2008, které lze analogicky vztáhnout i na případ uveřejnění dodatečného sdělení). Zdejší soud taktéž poukazuje na další rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 140/2008, které se zabývá účelem požadované odpovědi, jímž je uvést příslušné skutkové tvrzení na pravou míru, resp. neúplné či jinak pravdu zkreslující tvrzení doplnit nebo zpřesnit. Pokud toho však navržené znění odpovědi není schopno, nemůže být žalobě na uveřejnění odpovědi v tomto znění vyhověno v důsledku nenaplnění předpokladu vyplývající ze zmíněných ustanovení. Taktéž soud zde uvedl, že pro realizaci práva na odpověď je především nezbytné zjištění, že bylo uveřejněno sdělení obsahující tvrzení, které se dotýká cti, důstojnosti nebo soukromí určité fyzické osoby. V daném případě potom soud uvádí s ohledem na znění petitu, které bylo žalobcem navrženo, a nespornou skutečnost ohledně sdělení rozhodných skutečností oprávněnou osobou – L. M. pověřenou správou na úseku znalců a tlumočnicků krajského soudu, že v daném případě by bylo možné tak, jak žalovaný uváděl na daný případ vztáhnout výjimku z povinnosti uveřejnit odpověď a dodatečné sdělení stanovené v § 15 odst. 1 písm. c) tiskového zákona, neboť napadené sdělení, popř. jeho napadená část byla citací sdělení třetí osoby určeného pro veřejnost a žalovaný s ohledem na postavení L. M. která byla oprávněná tyto informace podávat, mohl dostatečně určitě očekávat, že o daném sdělení bude informována širší veřejnost. Jak soud již uvedl, i přesto hlavním důvodem pro zamítnutí žaloby byla nemožnost aplikace tiskového zákona na internetové zpravodajství uvedená shora, a z tohoto důvodu proto došlo k zamítnutí žaloby pod výrokem I.

Pod výrokem II. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení, když úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 3. března 2016

Mgr. Lucie Vítková, v.r.
soudkyně

Za správnost: Risová